

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนฟ้องว่าการที่ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทุ่งกุลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และกำนันตำบลทุ่งกุลา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการขอให้มีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง “แปลงหนองหวาย” โดยรังวัดทับที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๕ ไร่ ๙๖ ตารางวา ซึ่งผู้ฟ้องคดีคัดค้านการรังวัด แต่เจ้าพนักงานที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ไปใช้สิทธิทางศาลเพื่อพิสูจน์สิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาคุ้มครองสิทธิในการทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท และให้เพิกถอนการรังวัดการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง “แปลงหนองหวาย” ในส่วนที่ทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๕ ไร่ ๙๖ ตารางวา ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การทำนองเดียวกันว่า พื้นที่ดังกล่าวมีสภาพเป็นที่สาธารณประโยชน์ที่พลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ใช่ที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครอง การรังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้ เมื่อพิจารณาคำฟ้องและคำให้การแล้วเห็นว่า ที่ดินพิพาทในคดีนี้เป็นที่ดิน ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน อ้างว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินสาธารณประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตน จึงดำเนินการขอให้มีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง แต่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านการรังวัดที่ดินเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงว่าที่ดินพิพาทไม่ใช่ที่สาธารณประโยชน์ หากแต่เป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ต่อมาจากเจ้าของที่ดินเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปใช้สิทธิทางศาลเพื่อพิสูจน์สิทธิในที่ดินพิพาทว่าเป็นของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เมื่อการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ที่ขอให้มีการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงไม่ใช่การใช้อำนาจตามกฎหมาย เป็นแต่เพียงการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลคุ้มครองที่สาธารณะ และการรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการออกหนังสือสำคัญ สำหรับที่หลวง กรณีจึงไม่ใช่คดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ พิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาท โดยผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลพิพากษาคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินอันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม